

Eerste Evaluatie BWI et al. vs. Inter IKEA Holding B.V.

Datum: 25 oktober 2021

Melding bij het Nederlands Nationaal Contactpunt door Building and Wood Workers International (BWI), de International Association of Machinists and Aerospace Workers of North America (IAMAW) en Facket För Skogs-, Trä och Grafisk Branch (GS Facket) van een vermeende schending van de OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen door Inter IKEA Holding B.V.

Het doel van de eerste evaluatie krachtens de Procedurele Aanwijzingen is vast te stellen of de in de melding van het specifieke geval aan de orde gestelde kwesties nader onderzoek rechtvaardigen. Zo ja, dan biedt het NCP een procedure op basis van vrijwilligheid aan waarbij de instemming van de relevante partijen wordt nagestreefd, of vergemakkelijkt de toegang daartoe, zoals een dialoog, bemiddeling of verzoening (d.w.z. “zijn goede diensten”). Aangezien deze specifieke gevallen geen rechtszaken betreffen en NCP's geen gerechtelijke instanties zijn, kunnen NCP's geen sancties opleggen, rechtstreeks schadevergoeding toewijzen of de partijen dwingen deel te nemen aan een verzoenings- of bemiddelingsprocedure.

Inhoud

1. Samenvatting	2
2. Kern van de melding	3
3. De procedure van het NCP tot op heden.....	6
4. Eerste evaluatie door het NCP	6
5. Conclusie	8
6. Vervolgstappen	8

1. Samenvatting

Op 24 december 2020 ontving het Nederlands Nationaal Contactpunt OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen ('NCP') een melding van een specifiek geval van Building and Wood Workers International (BWI), de International Association of Machinists and Aerospace Workers of North America (IAMAW) en Facket För Skogs-, Trä och Grafisk Branch (GS Facket) met betrekking tot een vermeende schending van de OESO-richtlijnen voor Multinationale Ondernemingen door Inter IKEA Holding B.V. (hierna: Inter IKEA).

De kwesties die door de melders aan de orde worden gesteld zijn tweeledig en hebben betrekking op het volgende: 1. ontbreken van tijdige informatie en ontbreken van voorafgaande consultaties en gesprekken met vakbonden met betrekking tot de sluiting van een IKEA-faciliteit in de Verenigde Staten en 2. ontbreken van een betekenisvolle dialoog met betrekking tot de International Framework Agreement (IFA) die er volgens de melders tussen de partijen bestaat. De in deze melding aan de orde gestelde kwesties hebben betrekking op Hoofdstuk V, Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen, paragraaf 2c en paragraaf 6.

Coördinatie met andere NCP's

De kwesties die aan de orde zijn gesteld hebben te maken met de impact die in de Verenigde Staten is gevoeld. Volgens de melders zijn de kwesties echter ontstaan onder de verantwoordelijkheid van Inter IKEA Holding B.V., die in Nederland is gevestigd. Ook een Zweedse dochteronderneming van Inter IKEA is bij de procedure betrokken. Het Nederlands NCP heeft afzonderlijke contacten onderhouden met de NCP's van de VS en Zweden over dit specifieke geval. Na coördinatie met beide andere NCP's is besloten dat het Nederlands NCP de juiste entiteit is om de vermeende niet-naleving door de onderneming te beoordelen.

Beknopte tijdlijn

De melding is op 24 december 2020 ontvangen. De eerste virtuele ontmoeting met de melders vond plaats op 19 maart 2021, de eerste virtuele ontmoeting met de onderneming op 9 april 2021. Het concept van de eerste evaluatie is op 22 juli 2021 met de partijen gedeeld, die daarop tot uiterlijk 30 augustus 2021 konden reageren. De Eerste Evaluatie is op 25 oktober 2021 gepubliceerd.

Conclusie

Het Nederlands NCP concludeert dat nader onderzoek van de melding met betrekking tot Inter IKEA gerechtvaardigd is op basis van de volgende criteria:

- Het Nederlands NCP is de juiste entiteit om de vermeende schending te beoordelen.
- De melders zijn betrokken partijen met een legitiem belang ten aanzien van de kwesties die in de melding aan de orde komen.
- De kwesties die aan de orde worden gesteld zijn materieel en voldoende gemotiveerd.
- Er is een relatie tussen de activiteiten van de onderneming en de kwesties van dit specifieke geval.
- De behandeling van dit specifieke geval kan bijdragen aan de doelstellingen en effectiviteit van de Richtlijnen.

De beslissing om dit specifieke geval aan nader onderzoek te onderwerpen is niet gebaseerd op uitgebreide naspeuringen of feitelijk onderzoek en vormt ook geen conclusie over de vraag of de onderneming zich al dan niet aan de Richtlijnen heeft gehouden.

2. Kern van de melding

In dit deel wordt een overzicht gegeven van de kwesties die aan de orde worden gesteld in de melding inzake de onderneming, hoe deze kwesties verband houden met de Richtlijnen en de eerste reactie van de onderneming. Het NCP doet geen uitspraak over de juistheid van de beweringen van de partijen of over de geldigheid van de door hen verstrekte documenten.

De partijen

De partij die melding heeft gemaakt van dit specifieke geval is BWI, een mondiale vakbond die werknemers vertegenwoordigt die werkzaam zijn in de sectoren bouw en constructie, hout en bosbouw, bouwmaterialen en aanverwante sectoren. Er zijn meer dan 350 vakbonden bij aangesloten, afkomstig uit 150 landen, die ruim 12 miljoen werknemers vertegenwoordigen. BWI krijgt bij deze melding steun van een van zijn leden, de IAMAW. Deze vakbond vertegenwoordigt werknemers in de sectoren lucht- en ruimtevaart, vervoer, de federale overheid, automotive, defensie, houtbewerking en diverse andere sectoren in Noord-Amerika. Ook GS Facket (ook lid van BWI) heeft zijn steun uitgesproken als de Zweedse vakbond die werknemers vertegenwoordigt in de bosbouw, de vervaardiging van houten meubilair en de grafische industrie, waaronder in Zweden werkzame IKEA-medewerkers.

De melding betreft Inter IKEA, een in Nederland gevestigde houdstermaatschappij. De Inter IKEA Group is de groep ondernemingen die als franchisegever een verbindende rol speelt bij de ontwikkeling van collecties en de toeleveranciers. Ook bewaakt zij de wereldwijde strategische richting van IKEA. Inter IKEA is eigenaar van de IKEA Industry Group, die houten meubelen fabriceert en productiefaciliteiten bezit, waaronder de gesloten locatie in Danville, VS.

De melding

Volgens de melders is de sluiting van de productiefaciliteit in Danville, Virginia, VS, op 10 juli 2019 aangekondigd zonder voorafgaande onderhandelingen, gesprekken of consultaties met IAMAW, de vakbond die de werknemers vertegenwoordigt. De daadwerkelijke sluiting had tegen het einde van dat jaar moeten plaatsvinden, maar werd uitgesteld tot april 2020. Door de sluiting werden 300 werknemers rechtstreeks getroffen. Voorafgaand aan de sluiting wist de vakbond nog een overeenkomst te sluiten om de klap voor de werknemers enigszins te verzachten, maar de sluiting zelf was een voldongen feit. De vakbond en zijn leden kregen te horen dat de kosten van de grondstoffen te hoog waren en dat de productie dus naar Europa zou worden overgebracht. Mogelijke alternatieve locaties in de VS werden niet overwogen omdat de onderneming niet bereid was het gesprek aan te gaan. De melders beweren dat passende en tijdige gesprekken met werknemersvertegenwoordigers een grondig onderzoek van alle factoren en omstandigheden omtrent de sluiting mogelijk zou hebben gemaakt, waaronder de gevolgen voor de getroffen.

BWI zegt in 2003 een International Framework Agreement (IFA) met IKEA te hebben gesloten. In 2013-2014 is daarover opnieuw onderhandeld, maar is niet tot ondertekening gekomen. Deze kaderovereenkomst voorziet in een structuur en procedure om conflicten op te lossen, waaronder de verwachting dat verantwoordelijkheid genomen wordt voor bijkomende risico's op het gebied van mensenrechten of gevolgen voor de zakelijke partners, hetgeen in lijn is met de vereisten op het gebied van mensenrechten en due diligence in de Richtlijnen. Volgens BWI erkent Inter IKEA echter de IFA niet en toen BWI probeerde opnieuw te onderhandelen over de overeenkomst, was de reactie van IKEA betekenisvol noch effectief. BWI laat tevens weten dat Inter IKEA geen informatie over leveranciers beschikbaar stelt en dat in de IKEA-gedragscode geen melding wordt gemaakt van de Richtsnoeren voor bedrijven en mensenrechten van de Verenigde Naties noch van de Richtlijnen.

De melders stellen dat het besluit om de Danville-faciliteit te sluiten onder de verantwoordelijkheid van moedermaatschappij Inter IKEA is genomen en zijn daarom van mening dat de feitelijke schending in Nederland plaatsvond. Zij beschouwen het Nederlands NCP daarom als de juiste entiteit om dit specifieke geval te behandelen.

De melders verwachten van het NCP dat zij bemiddeling aanbiedt om verschillen op te lossen en te komen tot een overeenkomst die leidt tot a. de erkenning van de, vermeende, niet-naleving van de Richtlijnen in de procedure die gevolgd is bij de sluiting van Danville; b. een Memorandum van Overeenstemming waarbij het recht wordt gevestigd de werknemers van een toekomstige locatie in Noord-Amerika te vertegenwoordigen; en c. de ondertekening van een nieuwe IFA na onderhandelingen. De melders verwachten van IKEA dat de onderneming actief deelneemt aan de bemiddeling om te waarborgen dat IKEA in de toekomst daadwerkelijk erkent dat de getroffen werknemers het recht hebben te worden geïnformeerd en geraadpleegd alvorens een definitieve beslissing over arbeidspraktijken wordt genomen, en wel zodanig dat de getroffen werknemers en hun gekozen vertegenwoordigers (vakbonden) op betekenisvolle wijze invloed kunnen uitoefenen op de uiteindelijke beslissing. Zij verwachten tevens dat Inter IKEA waarborgt dat het recht van werknemers om vakbonden op te richten of daar lid van te worden en om gezamenlijk te onderhandelen op adequate wijze wordt meegenomen door alle groepsleden die beslissingen nemen over arbeidspraktijken, en met name bij het aangaan of onderhouden van zakelijke relaties, of dat nu in de toeleveringsketen is of bij het verlenen van franchises.

Bepalingen van de Richtlijnen waarnaar in dit specifieke geval worden verwezen

Hoofdstuk V, Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen, paragraaf 2c en paragraaf 6.

“2. c) werknemers en hun vertegenwoordigers de nodige informatie te verstrekken om zich een waarheidsgetrouw en correct beeld te vormen van de activiteit en de resultaten van de entiteit of, indien van toepassing, de onderneming als geheel.

6. Wanneer zij overwegen veranderingen in hun activiteiten aan te brengen die belangrijke gevolgen voor de werkgelegenheid zouden kunnen hebben, met name bij sluiting van een bedrijfsonderdeel dat collectief ontslag met zich meebrengt, de werknemers die zij tewerkstellen en hun werknemersorganisaties en waar van toepassing, de desbetreffende autoriteiten hiervan binnen een redelijke termijn op de hoogte te stellen, en met de werknemersvertegenwoordigers en met de desbetreffende autoriteiten samen te werken om de ongunstige gevolgen zoveel mogelijk te verzachten. Rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van elk geval, verdient het de voorkeur dat het management de betrokkenen inlicht voordat de definitieve beslissing wordt genomen. Ook andere middelen kunnen worden gebruikt om tot zinvolle samenwerking te komen teneinde de gevolgen van dergelijke beslissingen te verzachten.”

Eerste reactie van de onderneming

Volgens de onderneming is het besluit om de productie in Danville te stoppen en een nieuwe verantwoordelijke eigenaar te zoeken die zoveel mogelijk werkplekken zou kunnen bieden, genomen door de directie van IKEA Industry AB, een Zweedse entiteit en dochteronderneming van Inter IKEA. De onderneming is dus van mening dat de melding door het Zweeds NCP moet worden behandeld.

Wat betreft de serie gebeurtenissen die tot het besluit hebben geleid, meldt de onderneming het volgende: *“Het besluit is genomen tegen de achtergrond van langdurige zakelijke uitdagingen, waardoor het voor de klant niet meer betaalbaar was. In de afgelopen jaren zijn er veel maatregelen getroffen om deze moeilijke situatie het hoofd te bieden. In de loop van de jaren zijn deze*

uitdagingen op transparante wijze voorgelegd aan vakbondsvertegenwoordigers en medewerkers; het besluit om met de productie te stoppen en een verantwoordelijke koper van de faciliteit te zoeken kwam daarom niet als een verrassing. Om de dialoog verder op gang te brengen heeft de site manager van IKEA Industry in Danville de aanzet gegeven tot verdere vakbondsbijskomsten in het najaar van 2018 en verder in 2019.

In aanvulling op de betrokkenheid van de plaatselijke vakbond waren er vakbondsvertegenwoordigers aanwezig in de IKEA Industry Board waar het besluit is gevallen. De geselecteerde werknemersvertegenwoordigers in de Europese Ondernemingsraad zijn ook geraadpleegd voorafgaande aan het besluit.

In juli 2019 werd het besluit bekendgemaakt om te stoppen met de productie en een nieuwe eigenaar te vinden. Er waren verlengde ontslagtermijnen tot half december 2019 of langer. Hiermee wilde de onderneming de medewerkers ruimschoots de gelegenheid geven te wennen aan de veranderingen. Er ontstond zo ook voldoende tijd voor onderhandelingen met de vakbond over een goed ondersteuningspakket om nadelige gevolgen te verzachten. Het definitieve ondersteuningspakket werd samen met de vakbond op 18 september 2019 gepresenteerd.”

Volgens de onderneming zijn de volgende inspanningen geleverd om nadelige gevolgen te verminderen: “IKEA Industry heeft alle medewerkers ondersteund bij het vinden van een nieuwe baan, bijvoorbeeld via de Virginia Employment Commission (VEC), door banenbeurzen te organiseren, scholarships te introduceren en door professionele ondersteuning en outplacementdiensten aan te bieden. IKEA Industry heeft de koper van de faciliteit juist uitgekozen omdat deze een goede partner in de regio was en vanwege het aantal arbeidsplaatsen die ze zouden bieden - tot wel 1000, vergeleken met de 300 medewerkers die bij IKEA Industry Danville in dienst waren.”

De onderneming stelt bovendien dat zowel overheidsautoriteiten als 80% van de werknemers hebben bevestigd dat IKEA Industry de sluiting op een goede en verantwoordelijke wijze heeft afgehandeld.

Op grond van het bovenstaande is de onderneming van mening dat zij de werknemers heeft ondersteund en de negatieve gevolgen van het besluit heeft verzacht, hetgeen BWI, volgens de onderneming, ook heeft erkend in bijskomsten met hen.

Wat betreft de IFA staat de onderneming op het standpunt “dat de IFA waarnaar de melders verwijzen verband houdt met een andere groep ondernemingen en op geen enkele wijze van toepassing is op Inter IKEA Group, inclusief IKEA Industry.”

Wat betreft een betekenisvolle maatschappelijke dialoog is de onderneming van mening dat alle randvoorwaarden aanwezig zijn om deze te ondersteunen: “Als we kijken naar de structuur die we hebben opgezet voor de samenwerking met de ondernemingsraden en vakbonden, zijn we van mening dat alle randvoorwaarden aanwezig zijn om een gezamenlijke aanpak en betekenisvolle maatschappelijke dialoog daadwerkelijk te ondersteunen. We hebben vakbondsvertegenwoordigers in de IKEA Industry Board, we hebben een mondiale ondernemingsraad bij IKEA Industry, we hebben een Europese ondernemingsraad bij Inter IKEA Group en we hebben lokale vakbonden in het merendeel van onze fabrieken. Waar er geen vakbonden zijn hebben we andere constructies om medezeggenschap van medewerkers te garanderen. Onze gedragscode “IWAY” weerspiegelt onze commitment aan de Richtsnoeren voor bedrijven en mensenrechten van de Verenigde Naties en is gebaseerd op de tien beginselen van het Global Compact. Bij de ontwikkeling van onze eisen hebben

we ons ook laten leiden door onder andere de duurzame-ontwikkelingsdoelen van de VN en de Centenary Declaration van de ILO over de toekomst van het werk.”

3. De procedure van het NCP tot op heden

Sinds het ontvangen van de melding op 24 december 2020 heeft het NCP de volgende actie ondernomen:

Op 5 januari 2021 heeft het NCP een ontvangstbevestiging naar de melders gezonden en de onderneming van de melding in kennis gesteld. Beide partijen hebben ook een beschrijving van de NCP-procedure ontvangen.

Op 11 februari 2021 kreeg het NCP bevestiging dat het Amerikaans NCP instemde met het coördinatievoorstel en dat het Nederlands NCP een leidende rol zou hebben, met ondersteuning van het Amerikaans NCP.

In februari 2021 ontving het NCP bericht van Inter IKEA waarin deze stelde dat de kwesties zich hadden voorgedaan bij de Zweedse dochteronderneming van Inter IKEA, namelijk IKEA Industry.

Op 19 maart 2021 vond de eerste videovergadering met de melders plaats.

Op 9 april 2021 vond de eerste videovergadering met de onderneming plaats. Inter IKEA had deze vergadering gedelegeerd naar dochteronderneming IKEA Industry AB, een Zweedse entiteit.

Op 4 juni 2021 werd het Zweeds NCP op de hoogte gesteld van de betrokkenheid van een Zweedse entiteit bij de procedure. Het Zweeds NCP had er geen bezwaar tegen dat het Nederlands NCP de leiding zou nemen en bood zijn hulp aan.

Op 22 juli 2021 werd het eerste concept van de eerste evaluatie naar beide partijen verzonden, die daarop voor 30 augustus konden reageren (vanwege de zomervakantie had het NCP de gebruikelijke termijn van twee weken verlengd). In de begeleidende mail bood het NCP zijn goede diensten aan en vroeg de partijen te reageren.

Op 1 oktober 2021 werd het tweede concept van de eerste evaluatie naar beide partijen gezonden, die feitelijke onjuistheden binnen 14 dagen konden corrigeren.

Op 18 oktober 2021 werd de definitieve versie naar beide partijen verzonden met een voorstel voor de publicatiedatum.

Op 25 oktober 2021 werd de eerste evaluatie gepubliceerd.

4. Eerste evaluatie door het NCP

Het NCP heeft besloten de indiening van de melding te aanvaarden. Dit besluit is genomen na een beoordeling van de onderstaande criteria, zoals vervat in de Toelichting op de Procedurele Aanwijzingen, paragraaf 25.

Wat is de identiteit van de melders en wat is hun belang in deze zaak?

De partij die melding heeft gemaakt van dit specifieke geval is BWI, een mondiale vakbond die werknemers vertegenwoordigt die werkzaam zijn in de sectoren bouw en constructie, hout en bosbouw, bouwmaterialen en aanverwante sectoren. Er zijn meer dan 350 vakbonden bij aangesloten, afkomstig uit 150 landen, die ruim 12 miljoen werknemers vertegenwoordigen. De melding door BWI wordt ondersteund door een van zijn leden, IAMAW, de Noord-Amerikaanse vakbond die de werknemers van de Danville-faciliteit vertegenwoordigde. Ook GS Facket heeft zich aangesloten, die werknemers in Zweden vertegenwoordigt die werkzaam zijn in de sectoren bosbouw, houten meubilair en grafische industrie en bij IKEA Industry. GS Facket ondersteunt tevens de Europese ondernemingsraad van Inter IKEA met zijn expertise. Alle drie de vakbonden zijn betrokken geweest bij de IFA-onderhandelingen met IKEA.

Op grond van het bovenstaande is het Nederlands NCP van mening dat de melders een legitiem belang hebben bij de kwesties die in de melding aan de orde worden gesteld.

Zijn de kwesties die door de melder(s) aan de orde worden gesteld wezenlijk en gemotiveerd?

Op grond van de ontvangen informatie acht het NCP de aan de orde gestelde kwesties wezenlijk en gemotiveerd, wat inhoudt dat deze plausibel zijn en verband houden met Hoofdstuk V, Werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen, paragraaf 2c en paragraaf 6 van de Richtlijnen.

Is er een relatie tussen de activiteiten van de onderneming en de aan de orde gestelde kwesties? Is het Nederlands NCP de juiste entiteit om de melding inzake de vermeende schending door Inter IKEA te behandelen?

De IKEA-faciliteit in Danville, VS, is eigendom van IKEA Industry AB, een in Zweden gevestigde dochteronderneming van de in Nederland gevestigde Inter IKEA. Volgens de door de onderneming verstrekte informatie is het besluit om de IKEA-faciliteit in de VS te sluiten genomen door de directie van IKEA Industry AB. De CEO en CFO van Inter IKEA waren destijds lid van de directie van IKEA Industry AB. De sluiting is daarna bekrachtigd door de Europese ondernemingsraad, waarin beide IKEA-entiteiten zitting hebben. Hoewel IKEA Industry de dochteronderneming van Inter IKEA was die verantwoordelijk was voor de exploitatie van de Danville-faciliteit, en als zodanig vermoedelijk direct betrokken was bij het besluit Danville te sluiten, concludeert het NCP dat Inter IKEA als eigenlijke moedermaatschappij deel uitmaakte van het besluitvormingsproces, eveneens via de betrokkenheid van de CEO en CFO van Inter IKEA. Het Nederlands NCP is derhalve van mening dat er een relatie is tussen Inter IKEA en de in dit specifieke geval aan de orde gestelde kwesties. Het Nederlands NCP is dus de juiste entiteit om de vermeende schending van de Richtlijnen door Inter IKEA nader te onderzoeken.

Wat is de relevantie van de toepasselijke wetgeving en procedures, waaronder gerechtelijke uitspraken?

Volgens de Richtlijnen wordt van ondernemingen verwacht dat zij voldoen aan de eisen van de nationale wetgeving. Van ondernemingen wordt tevens verwacht dat zij als minimum refereren aan internationaal erkende mensenrechten- en arbeidsnormen zoals het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens en de ILO-verklaring betreffende de fundamentele principes en rechten op het werk (Hoofdstuk I, paragraaf 1, Hoofdstuk IV, paragraaf 39).

Wat betreft de sluiting van de Danville-faciliteit in de VS is in beginsel het Amerikaanse recht van toepassing. Het NCP is niet op de hoogte van mogelijke relevante gerechtelijke uitspraken.

Hoe zijn of worden gelijksoortige problemen in andere nationale of internationale procedures opgelost?

Het NCP is niet op de hoogte van eerdere of nog lopende gelijktijdige procedures.

Draagt de behandeling van dit specifieke probleem bij tot de doelstellingen en effectiviteit van de Richtlijnen?

De Richtlijnen hebben tot doel te waarborgen dat de activiteiten van “ondernemingen in overeenstemming met het overheidsbeleid zijn, het wederzijds vertrouwen tussen ondernemingen en de samenlevingen waarin zij actief zijn verstevigen” (Voorwoord, paragraaf 1). Het NCP is van mening dat onderzoek van de onderliggende melding bij kan dragen aan het naleven door Inter IKEA van zijn verantwoordelijkheden ingevolge het hoofdstuk over werkgelegenheid en arbeidsverhoudingen en van zijn due diligence-verantwoordelijkheden bij alle dochterondernemingen. De OESO-due diligence handreiking voor maatschappelijk verantwoord ondernemen (OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct - OECD) kan in dit verband een nuttig instrument zijn.

Aangezien de melders een duurzame oplossing nastreven van de aan de orde gestelde kwesties, is het NCP van mening dat het een bemiddelingsprocedure tussen de partijen kan faciliteren om tot een toekomstbestendige overeenkomst te komen.

5. Conclusie

Het NCP is van mening dat in deze zaak nader onderzoek gerechtvaardigd is. De conclusies die het NCP in deze eerste evaluatie trekt berusten op de criteria zoals vervat in de toelichting op de Procedurele Aanwijzingen, paragraaf 25, en zijn gebaseerd op informatie die van beide partijen is ontvangen. Het NCP doet geen uitspraak over de juistheid van de beweringen van de partijen of over de geldigheid van de door hen verstrekte documenten.

6. Vervolgstappen

Het NCP aanvaardt deze zaak voor nader onderzoek en biedt de partijen zijn goede diensten aan. Het NCP zal beide partijen vragen of zij bereid zijn deel te nemen aan bemiddeling/verzoening met als doel overeenstemming te bereiken over de wijze hoe deze kwesties met succes kunnen worden aangepakt. Als de partijen ondanks de goede diensten niet tot overeenstemming komen, onderzoekt het NCP de kwesties en komt met aanbevelingen.

De rol van Nationale Contactpunten (NCP's) is het bevorderen van de toepassing van de OESO-richtlijnen. De Nederlandse Regering heeft een onafhankelijk NCP ingesteld dat verantwoordelijk is voor zijn eigen procedures en besluiten in overeenstemming met de procedurele aanwijzingen in de Richtlijnen. Het Nederlandse NCP bestaat uit vier onafhankelijke leden, die worden bijgestaan door vier adviserende leden vanuit de meest betrokken ministeries. Het NCP Secretariaat is gehuisvest bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken. De Minister voor Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking is politiek verantwoordelijk voor het functioneren van het Nederlandse NCP. Meer informatie over de OESO-richtlijnen en het NCP kunt u vinden op de [NCP-website](#)

Dit is een uitgave van:

Het Nationaal Contactpunt OESO-richtlijnen
voor Multinationale Ondernemingen

© Ministerie van Buitenlandse Zaken

Postbus 20061

2500 EB Den Haag

Nederland

[NCP-website](#)